

ZPRAVODAJ OBCE MEDLOV

Č. REG. MK ČR E 12517, měsíčník obce Medlov

ročník 28, číslo 8, říjen 2018, vydán 30.10.2018

* * * SLOVO STAROSTY * * *

Vítězem komunálních voleb se v Medlově stalo sdružení nezávislých kandidátů „Rozvoj pro obec, vstřícnost pro občana“

Ve volbách do obecního zastupitelstva konaných v pátek a v sobotu 5. a 6. října zvítězilo sdružení nezávislých kandidátů „Rozvoj pro obec, vstřícnost pro občana“, které získalo z patnáctičlenného zastupitelstva 11 mandátů. Na druhém místě se se čtyřmi mandáty umístila KDU-ČSL. Zopakoval se tak výsledek z minulých komunálních voleb. To vše při téměř 50%-ní účasti voličů, kteří přišli zodpovědně k volebním urnám.

Ustavující zasedání zastupitelstva je plánováno na čtvrtek 1. listopadu 2018, kde bude zvolen starosta obce, členové rady a předstodové jednotlivých výborů. V patnáctičlenném zastupitelstvu se objeví několik nových tváří. Věřím, že přicházejí se snahou pracovat pro dobro své obce a budou „novou krví“, která přinese zejména nové nápady a podněty, jak zlepšit naši činnost pro obec. Těm, kteří se do zastupitelstva nedostali a v minulosti ve prospěch obce pracovali, bych chtěl poděkovat za vykonanou práci a popřát mnoho zdaru v osobním a pracovním životě.

..... PRAVĚKÉ DĚJINY KRÁLOVÉ

Vesnice Králová v místech, kde leží dnes, je z písemných pramenů známa od roku 1461, nicméně archeologie přinesla řadu důkazů o tom, že v jejím blízkém okolí žili lidé už dávno předtím. Její úrodná pole lákala zemědělce již v pravěku a to i několik tisíc let před naším letopočtem. Ti zde zakládali malé osady, které neměli trvání větší než několik desetiletí a jež pravděpodobně tvořilo jen několik rodin, které živilo zemědělství a chov dobytka. Na jejich dávnou přítomnost se však v průběhu staletí zapomnělo, což se mělo změnit až koncem dvacátých let minulého století, kdy v Uničově vzniknul muzejní spolek. Jeho členové se aktivně zajímali o veškeré archeologické památky Uničovska a začali organizovat výzkumy, které je měly odborně vyzvedávat ze země a vystavovat je v muzeu pro veřejnost.

*Uničovské muzeum v době fungování muzejního spolku
(Kalábková – Hlava – Šlězár 2015, 42).*

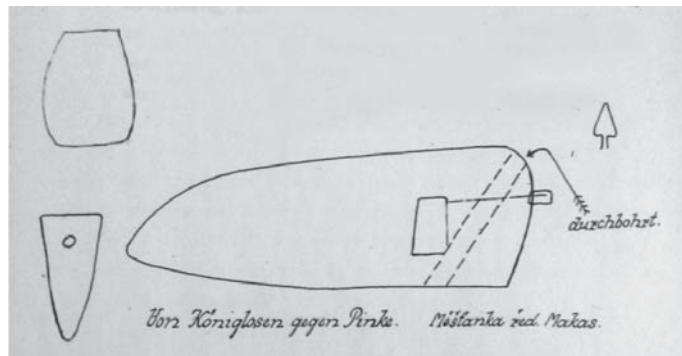
Jednalo se o čistě německou organizaci, která po sobě zanechala za necelých dvacet let své existence, přerušené až německým od-

sunem po roce 1945, ohromné množství archeologických nálezů a informací, ze kterých čerpáme dodnes. Muzejní spolek je spojen se jmény tří archeologů. První z nich je osobnost Vinzenze Reimera, který založení spolku inicioval a byl jeho představitelem. Denní chod muzea a většinu práce odváděla Marie Manethová, která této práci zasvětila život. Třetí osobou je Karl Schirmeisen, uznávaný brněnský archeolog, který dodával spolku profesionální charakter a dohlížel na jeho činnost. Muzejní spolek třídil své sbírky, udržoval je v dobrém stavu a vystavoval veřejnosti v městském muzeu. Mimo to pořádal každoročně četné archeologické výzkumy na lokalitách, které byly ohroženy stavbou, či zemědělskou činností. Odborným pracím na takovém výzkumu, jako je dokumentace jednotlivých objektů, jejich kreslení a focení, se věnovali sami členové muzejního spolku, ale na kopání měli jiné pracovníky, z nichž většinu sháněli mezi místními obyvateli. Je tak pravděpodobné, že i při výzkumech u Králové byla do práce zapojena místní mládež. Vzhledem k tomu, že činnost tohoto spolku zasahovala i do katastrálního území Králové, kde pod jeho vedením proběhly ve třicátých letech dva archeologické výzkumy, také nálezy z Králové byly po mnoho let vystaveny v uničovském muzeu.

Jedna z osad pravěkých lidí, kteří se zde věnovali zemědělství, byla objevena v roce 1932 při stavbě silnice do Benkova na mírném návrší asi kilometr od Králové. Ze samotné osady, která zde byla obývána téměř před šesti tisíci lety tak zvanou kulturou s moravskou malovanou keramikou, byl prozkoumán jen nepatrný zlomek. Tedy ta část, kterou prořezal výkop pro stavbu budoucí silnicí. Obdobný postup se při stavbách (nejen silnic) dodržuje dodnes. Je-li třeba kopat do země, musí být ze zákona nejprve ohrožená plocha prozkoumána archeology. Pokud se na ní nacházejí archeologické objekty, následuje výzkum, při kterém se vše odborně prozkoumá a zachrání před jistým zničením. Při tomto záchranném výzkumu byly prozkoumány tři jámy, které původně sloužily pro skladování obilí. Takové nakládání se sklizní bylo po mnoho tisíc let běžné. A běžné taky je, že takové jámy obsahují ve velké míře kosti domácích zvířat a rozbité keramické nádoby, což je pro archeology zdrojem důležitých informací. Je to tím, že poté co přestaly sloužit původnímu účelu, byly postupně zanášeny odpadem, kterého se lidé potřebovali zbavit. Podle zlomků keramiky lze poznat, například právě stáří

pokračování na str. 2

celé osady, proto je i takový nepatrný nález důležitým zdrojem informací. Avšak nejpěknější nálezy by nejspíš zůstaly bez povšimnutí, nebýt žáků české měšťanské školy z Úsova, kteří při prohlídce naleziště objevili na hromadě vykopané hlíny sekero-mlat vyrobený z broušeného kamene a hrot šípů, vyrobený naopak ze štipaného pazourku. Kámen byl pro tehdejší lidi velmi podstatnou surovinou, potřebnou k výrobě mnoha nástrojů či zbraní. Není divu, stále se jedná o dobu kamennou. Ke svým záměrům však nemohli použít kdejaký kámen, ale ti lidé byli ochotni dopravovat speciální druhy potřebného kamene z míst, kde se vyskytoval i na vzdálenost několika tisíc kilometrů. Měli k tomu poměrně vyspělou obchodní síť. Běžně se u nás tak používal pazourek až od pobřeží Baltského moře. Štipané kamenné nástroje uměli vyrábět lovci mamutů již před sta tisíci let, ale broušený kámen je proti němu novou technologií, kterou si lidé osvojili až s příchodem zemědělství. Ani v jednom případě nejde o nic primitivního. Svým sofistikovaným technologickým postupem si dokázali vyrobit vše, co potřebovali. Více o pravěkých dějinách Králové se dočtete v příštím čísle zpravodaje.

Nákres sekero-mlatu nalezeného žáky (archiv ACO).

K vypracování článku byly použity kopie náleзовých zpráv z archivu bývalého městského muzea v Uničově, uložené v Archeologickém centru Olomouc. Dále byla použita následující literatura:

Horáková – Jansová, L. 1932: Prehistorické nálezy v roce 1930 a 1931, Památky archeologické 38, 92–98.

Horáková – Jansová, L. 1932: Prehistorické výkopy a nálezy v roce 1932, Památky archeologické 39, 87–90.

Kalábková, P. 2009: Lengyelské osídlení střední Moravy. [Disertační práce]. Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Brno, II. díl.

Kalábková, P. – Hlava, M. – Šlězar, P. 2015: Příběhy uničovské archeologie. Uničov.

Schirmeisen, K. 1932: Neue Vorgeschichtsfunde aus dem Mährisch-Neustädter Gebiet, Tagesbote 472, 3.

Schirmeisen, K. 1933: Beiträge zur Vorgeschichte des Mährisch-Neustädter Gebietes, Verhandlungen des Naturforschenden Vereines in Brünn 64, 143.

Trňáček, Z. 1969: Archeologická sbírka bývalého městského muzea v Uničově, Archeologické rozhledy XV, 74–87.

Vladimír Horn

* * * * RADNICE INFORMUJE * * * *

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	Křesť. demokr. unie - Čs. str. lid.	3	Smyčka Marek	45	KDU-ČSL	KDU-ČSL	213	10,26	1
1	Křesť. demokr. unie - Čs. str. lid.	1	Pecha Jan	41	KDU-ČSL	KDU-ČSL	170	8,18	2
1	Křesť. demokr. unie - Čs. str. lid.	2	Smyčka Jakub	32	KDU-ČSL	KDU-ČSL	166	7,99	3
1	Křesť. demokr. unie - Čs. str. lid.	6	Johan Jiří	30	KDU-ČSL	BEZPP	159	7,65	4
2	„Rozvoj pro obec“	1	Zahradníček Jan	58	NK	ANO	477	7,69	1
2	„Rozvoj pro obec“	5	Pospíšil Pavel	54	NK	BEZPP	465	7,50	2
2	„Rozvoj pro obec“	2	Škopová Eva	55	NK	BEZPP	416	6,71	3
2	„Rozvoj pro obec“	3	Bittner Oldřich	46	NK	BEZPP	452	7,29	4
2	„Rozvoj pro obec“	4	Kurucová Růžena	59	NK	BEZPP	393	6,34	5
2	„Rozvoj pro obec“	6	Pavelka Alexandr	54	NK	BEZPP	423	6,82	6
2	„Rozvoj pro obec“	7	Studená Věra	43	NK	BEZPP	409	6,59	7
2	„Rozvoj pro obec“	8	Šinclová Iveta	47	NK	BEZPP	410	6,61	8
2	„Rozvoj pro obec“	9	Brachtlová Ilona	45	NK	BEZPP	419	6,76	9
2	„Rozvoj pro obec“	10	Novák Květoslav	43	NK	BEZPP	414	6,68	10
2	„Rozvoj pro obec“	11	Vašíček Libor	44	NK	BEZPP	418	6,74	11

Počet volených členů zastupitelstva	Počet volebních obvodů	Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy
		celkem	zpr.	v %					
15	1	4	4	100,00	1 264	617	48,81	617	8 273

- ❖ Svoz plastového odpadu proběhne v úterý dne 20. 11. 2018. Žádáme občany, aby veškeré plastové láhve od nápojů (PET láhve) ukládali pouze do pytlů určených na plasty a tetrapaky (krabice od džusů, mléka apod.) ukládali do pytlů určených pro tetrapaky, nikoli volně do kontejnerů. Je povinností občanů třídit recyklovatelné suroviny samostatně. Plastové pytle odkládejte na místa tomu určená v předvečer svozu.

* * * * *

Svoz BIO odpadu proběhne 2. 11. 2018.

* * * * *

Velkoobjemové kontejnery pro zeleň a uliční smetky budou přistaveny na obvyklých místech v pátek dne 2. 11. 2018, svoz bude 5. 11. 2018.

* * * * SPOLEČENSKÁ KRONIKA * * * *

JUBILANTI V MĚSÍCI ŘÍJNU:

Vrzalová Ludmila	84 let	Medlov
Piňosová Vlasta	82 let	Medlov
Horáková Ludmila	79 let	Králová
Harmanová Vlasta	77 let	Medlov
Dragoun Bohuslav	77 let	Medlov
Lorinc Jiří	74 let	Králová
Sládek Květoslav	73 let	Medlov
Vašíčková Božena	73 let	Zadní Újezd
Kopp František	71 let	Králová

*Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví,
štěstí a životní pohody v naší obci!*

ÚMRTÍ

Opustil nás pan Jiří Zatloukal z Medlova.
Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

* * * * KULTURA * * * *

V sobotu **11.5.2019** pořádá Kulturní komise obce Medlov zájezd do Prahy do divadla. Na výběr máte světoznámý muzikál Vlasy v divadle Kalich nebo divadelní adaptaci známé české hudební pohádky Šíleně smutná princezna v divadle Studio DVA, kde mají děti do 14 let s dospělým doprovodem 50% slevu.

Jelikož se jedná o velmi žádaná představení, která jsou hodně dopředu vyprodaná, musíme je zajišťovat již nyní. Kdo má zájem, volejte nejpozději do neděle 28.10. 2018: pro muzikál **Vlasy** H. Vašíčkové na tel. **777 168 661**, pro pohádku Šíleně smutná princezna V. Zahradníčkové na tel. **731 186 248**. Pokud bude zájemců více než 25, pojedeme opět vlakem RegioJet z Červenky.

POJĎTE SI HRÁT S METEOREM

V sobotu 1. září se v hlivickém areálu „Na Bahňáku“ uskutečnilo sportovní odpoledne pro malé i velké občany všech částí naší obce. Počítám-li správně, už počtrnácté uspořádal Meteor Hlívce akci „Pojďte si hrát s Meteorem“, která vždy symbolicky zakončuje dobu letních prázdnin a dovolených.

Počasí nám letos moc nepřálo, ale i tak se do soutěží pro děti zapojila necelá stovka místních i „přespolních“. V dovednostních soutěžích byly děti odměňovány různými sladkostmi, výtvarná soutěž zase nabízela jako výhru pastelky, barvičky či plastelínu. „Hračková tombola“ byla jako vždy bohatá, a proto každý hrací list znamenal spokojený dětský úsměv.

I tentokrát se nejenom soutěžilo. Malí i dospělí návštěvníci se mohli vyfotit s denními i nočními dravci, kteří k nám i se svými chlupatými kamarády (mývalem a kunou) přijeli ze záchranné stanice v Pateříně. Skákací hrad, malování na obličej a válení v hasicí pěně „dospěláci“ vynechali a soutěž v pití piva „na čas“ zase z pochopitelných důvodů neabsolvovaly děti. Při házení pneumatikou se znovu všichni sešli a v kategoriích muži, ženy a děti zvítězili všichni favorité.

Za zmínku stojí také fakt, že i letošní „Pojďte si hrát s Meteorem“ podpořilo nadační fond „Podpora onkoláčků“, jehož název napovídá, kam jdou finanční prostředky zde získané.

Celé odpoledne by se nemohlo konat v takovém rozsahu bez podpory obce, štědrých sponzorů a obětavých pořadatelů. Dík tedy patří všem, co nás podpořili finančně: obec Medlov, firma EKO-UNIMED a pánové Radek Dopita a Vladimír Jonáš (mladší). Materiálně nám přispěl Pivovar Litovel a ZODV Újezd u Uničova. Dík patří i panu Kopečkovi za bezplatné zapůjčení skákacího hradu. Ceny do tomboly zase z velké části sehnali Michal Spurný a Zdeněk Krump. Nesmím také zapomenout na „koňáky“ z Úsova, naše dlouholeté podporovatele.

Děkuji všem svým spolupřadatelům. Ukočírovat všechny soutěže, nakrmit a napojit dvě stě lidí, to je opravdu fuška. Snad mi moji dospělí kolegové a kolegyně prominou, když tady vyzdvihnu hlivickou „omladinu“. Mladí svou pomocí u soutěží ukázali, že si vychováváme zdatné nástupce.

A ještě jeden dík. Nejen toho prvního září, ale vlastně při všech akcích v Hlívicích nám ochotně pomáhá „zelená četa“ naší obce. Spolupráce s jejími pracovníky je, myslím, nadstandartní. Údržba areálu či dovoz třeba lavic je bez problémů v kteroukoliv denní (málem jsem napsal i noční) hodinu. A až se náš areál dočká dalších slibovaných vylepšení (parket, osvětlení atd.), budou mít akce v Hlívicích vyšší „level“ (jak říkáme my, mladí).

Pro letošek se uložíme k zimnímu spánku, ale na jaře se na Vás zase těšíme.

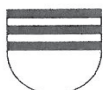
Za Meteor Hlívce Alexandr Pavelka.

LOŠTICKÝ BETLÉM

s figurkami místních občanů
i moravských celebrit

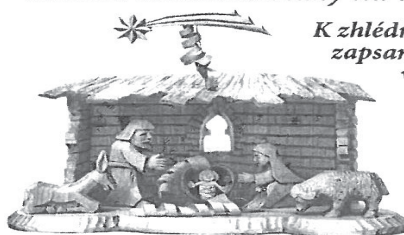

22. ročník - 2018

u řezbáře Jaroslava Beneše Moravičanská 439, 789 83 Loštice

Zahájení 1. prosince 2018 ve 14 hod.
Bude doplněno o díla místních výtvarníků.
hudební doprovod - A.M. Úlet Moravičany
Výstava potrvá od 1.12. 2018 do 6.1. 2019
otevřeno denně od 14 - 18 hod. vč. svátků,
sobot a nedělí. Dotazy na tel.: 603 929 926

K zhlédnutí jsou i kuriozity
zapsané v knize rekordů
v Pelhřimově.

tisk: www.s-cart.cz

CESTOPIS KAVKAZ 2018 (I. DÍL)

Gruzie-Arménie-Turecko

Nápad na tuto cestu se zrodil již během zimních měsíců. Po shlédnutí několika cestopisů z této oblasti nás zaujala především krásná příroda, příjemní lidé a to, že se zde poměrně snadno domluvíme ☺

Je začátek července. Půl roku příprav, shánění informací a plánování, se blíží k závěru. Nastává termín odjezdu. Šest Medlováků (Milan, Michal, Polda-Zdenka, Pavel-Evča) a dva Pískováci (Rost'a-Lucka) vyrážíme na pěti motorkách na vysněnou cestu do Asie. Vzhledem k nudnému dálničnickému přesunu, úspoře gum a paliva, volíme dopravu do cílové oblasti pomocí mikrobuse a velkého vozíku.

asi za 10 dní a vyrazíme vstříc chaosu místní dopravy. Stavíme u první benzinky dotankovat prázdné nádrže, což je zde oproti naší zemi příjemná záležitost, protože ceny benzínu se v Gruzii pohybují v rozmezí 18-23 Kč za litr. Doprava v Batumi je kapitola sama o sobě ☺. Pro nás, zvyklé na evropský řád a dodržování všemožných předpisů, to je něco naprosto chaotického: většina šoférů jede „co to dá“, jízdní pruhy vznikají a zanikají dle potřeby, semaforey nikdo nerespektuje, přednosti na kruhových se neřeší - jede ten, kdo má zrovna místo. Do toho se občas přimotají všude přítomné krávy nebo jiná domácí havěť. Policie, vybavená na americký způsob, jezdí pro jistotu se stále zapnutými majáky, ale zřejmě řeší jen nějaké vážné nehody, protože

Zrychleným tempem přes Slovensko, Maďarsko, Srbsko, Bulharsko a Turecko se přesouváme do 3000km vzdálené Gruzie a to do přímořského města *Batumi*, kde mám vytipovaný kemp. Robí přímo na pobřeží Černého moře. Domluva ohledně parkování auta a vozíku dopadá na výbornou. Platíme 10 lari (90 Kč) na den. Jsme nadšení z teplého moře, tudíž hned probíhá koupel a nerovný souboj s velkými vlnami některých méně zdatných plavců. Poprvé stavíme stany - samozřejmě co nejblíže pobřeží, ale během pár minut začíná foukat ostrý vítr a vše stěhujeme o deset metrů dále do závětrí. Jsme zde zatím jediní návštěvníci, i když je už sezóna. Zázemí kempu se ovšem rapidně liší od standardů, na které jsme zvyklí z alpských zemí: 1 dámské a 1 pánské WC - čistota nic moc, sprcha pod širým nebem typu hadice s kohoutkem na klacku, v prostoru ohraničeném bambusovou rohoží, voda se ohřívá v hadici rozvěšené na okolních borovicích - tady se nám bude líbit ☺. Večer už jen doladíme plány na následující dny a jde se spát.

Ranní balení je poněkud chaotické - chybí rutina, ale v průběhu následujících dnů to vychytáme a ranní proceduru balení a snídani postupně krátíme ze dvou hodin na jednu. Konečně sedáme na motorky, loučíme se s obsluhou kempu s tím, že se vrátíme

kontrolovat zde dodržování jakýchkoli dopravních předpisů by byl nadlidský úkol. Nemluvě o technickém stavu valně většiny vozidel - prostě jezdí vše, co je alespoň trochu schopné pohybu. S úspěchem a přehrátkami motory, protože je přes 30°C, se tímto proboujeme mimo město a začínáme si užívat jízdu v odlišném prostředí, než na jaké jsme zvyklí z Evropy. Čím více se blížíme k horám, tím se horší kvalita asfaltu.

pokračování na str. 6

Dnes máme namířeno do údolí řeky *Kura* v pohoří Malý Kavkaz, kde je v plánu prozkoumat skalní město *Vardzia*. Cestou zastavujeme poprvé na nezbytné kafe v místní hospůdce. Zjišťujeme, že nabídka, a to více méně platilo po celou cestu, je dosti omezená: buď rozpustná káva nebo turecká, ale připravovaná rozdílným způsobem než u nás - hodně jemně mletá káva s vodou a cukrem se nechá projít varem v kovové konvičce *dževé* a následně se zalévá do šálků. Káva je velice silná a sladká, proto si už od příště objednáваме pouze bez cukru.

Před vesnicí *Dologani* asfalt nadobro mizí. Cesta je částečně ve výstavbě, v rozkladu nebo tam nikdy žádná pořádná nebyla, nedá se to moc dobře rozlišit, ale na mapě je to normální žlutá ☺. Začíná lehce pršet, pomalu stoupáme do hor a užíváme si off-roadu. Přijíždíme do vesnice, kde zastavujeme u „kašny“ - což je roura s tekoucí vodou z kamenného břehu a okamžitě jsme obklopeni místními chlapíky, kteří vyběhají z blízké nálevny. Ještě ani nesundáme helmy a už nám cpou püllitry s pivem a nadšeně pořizují selfička, hlavně s naší blondýnou Luckou. Komunikace probíhá v ruštině a kupodivu si někteří z nás rychle vzpomínáme na základy tohoto jazyka ještě ze základní školy. Obstojně pokécáme ve stylu „Otkuda vy?“ ... „Čechoslovakia» atd. ☺

Po chvíli raději sedáme na stroje a za stále mírného deště překonáváme první horské sedlo *Goderdzi pass* v nadmořské výšce 2027 m. Výhledů si moc neužíváme, zato dojíždíme k prvnímu brodu, kde se všichni natáčíme, netušíme co nás čeká v dalších dnech. Navečer přijíždíme ke skalnímu městu a s úžasem hledíme na obydlí vytesaná ve stěně skály hlubokého kaňonu. Na prohlídku je už dnes pozdě, proto se poohlížíme, kde dnes složíme hlavu. Objevujeme malý kemp na břehu řeky a majitel nás láká na dobré jídlo a víno, takže zůstáváme. Opět tu jsme jediní návštěvníci. Součástí kempu je i stylová hospůdka, čehož využíváme a ochutnáváme klasické gruzínské speciality, jako je *khinkali*, což jsou vařené šátečky plněné hodně pepřeným mletým masem, *kačapuri* - chlebové placky plněné slaným sýrem, šašlik a jiné dobroty. K dobré pohodě večera přispívá chutné víno a šikovná obsluha v podobě majitelovi dcery Tamary ☺. V pokročilé hodině za majitelem přichází jeho kamarád, ale to už raději zvedáme kotvy, protože soutěžit s gruzínci v pití vodky rozhodně nehodláme.

Ráno jdeme pěšky na prohlídku skalního města *Vardzia*, které bylo vytesáno ve 12 století ve stěně hory *Erušetu*, po délce asi 500 metrů se dochovalo okolo 750 místností z původních 3000 bytů v 7 patrech, kde kdysi mohlo žít až 50 tisíc lidí. U vstupu se potkáváme s českou rodinkou se třemi dětmi na okružní cestě Gruzii, vyměňujeme si informace a doporučení, která místa v Gruzii navštívit.

Před polednem balíme a vyrážíme. Po protější straně údolí stoupáme mnoha serpentínami na náhorní rovinu do nadmořské výšky 1800 m n. m., táhnoucí se až k hranicím s Arménií. Výhled na celé údolí je nádherný.

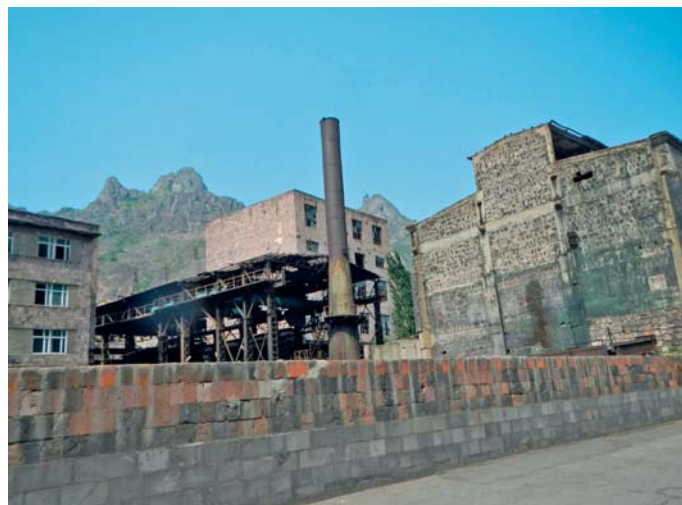
Tady si vychutnáváme rovné rychlé úseky nezpevněných cest, což má za následek rozbitý světlomet na mé motorce od odlétnutí kamene... no co, se škodami se tak nějak počítalo ☹. Před polednem u města *Ninocminda* vjíždíme do bouřky. Mračna před námi vypadají docela hrozně, proto padá rozhodnutí přejet nejbližším přechodem do Arménie a snad se vyhnout dešti.

pokračování na str. 7

Cesta k hraničnímu přechodu u města *Bavra* je úžasná - asfalt většinou chybí a když je, tak s obrovskými dírami a kalužemi. Ve vesnicích, kterými projíždíme žijí domácí zvířata na cestě, takže motorky koupeme v kravském a prasečím hnoji... a tím vším jezdí i kamiony a autobusy ☺. Po příjezdu na hraniční přechod nám dávají celníci pocítit, kdo je zde pánem a netolerují nám příjezd do celního prostoru v protisměru (jen jsme se chtěli vyhnout dírám), ani najetí dvou motorek blízko k odbavovacímu okénku. Naštěstí se zrovna trefujeme do probíhajícího arménského svátku *Vardavar*, který spočívá v tom, že se všichni bez rozdílu věku polévají vodou. Na celnici to probíhá tak, že ke slečně celníci kontrolující naše doklady přibíhá její kolega s kýblem vody a kompletně ji slijí včetně našich pasů a řidičáků. No postupně, ve všeobecném veselí, my tedy trochu nervózní, vyřizujeme a platíme celní deklarace a strachovky (varianta naší zelené karty která zde neplatí). Zhruba za dvě hodinky je vše vyřízeno. Ještě nezbytná vojenská kontrola při výjezdu z celního prostoru a jsme v Arménii, v zemi, která první na světě přijala křesťanství jako své oficiální náboženství. Celá Arménie se nachází v poměrně velké nadmořské výšce, jsou zde krásně zelené kopce a hory, ale většinou bez lesů. Provoz není

hustý, většina aut co potkáváme je vytuněna tmavými fóliemi na oknech a modrými světly, ať se jedná o Žigulíka nebo Mercedes. Všichni troubí na pozdrav - motorky jsou zde rarita. Projíždíme kolem gigantické opuštěné a zpustošené továrny, snad ocelárna z doby komunistické nadvlády, kdy byla Arménie součástí Ruska. Takovýchto opuštěných fabrik míváme další dny spoustu, byl by to ráj pro urbexery - fotografy zruinovaných objektů.

Pomalů se díváme po místě na nocleh. Tím, že jsou lesy, řeka nebo jezero v nedohlednu, nám trvá dost dlouho něco nalézt. Nakonec zakotvíme na louce, sice daleko od cesty, ale zase blízko železniční tratě. Nedaleké křoviny nám poskytují palivo na večerní táborák a po vyčerpávajícím dni přichází k chuti naše česká slivovice, které nakonec likvidujeme skoro veškeré naše zásoby ☺. Od pohodového sezení u ohýnku nás překvapí a vystraší tři vojáci, kteří se uprostřed noci z ničeho nic vynoří z nedalekého křoví, jsou ozbrojeni a vystupují dost nabroušeně. Po krátké diskuzi nakonec pochopíme, že jim vadí náš oheň - zřejmě jsme moc blízko tratě. Oheň tedy „ochotně“ hasíme a vojáci odcházejí zpět do tmy. Ještě nakrmíme toulavého milého pejska, který pak za odměnu dělá v noci bordel u stanů a jdeme spát.

*Pokračování v příštím vydání zpravodaje
(za AMK Medlov Milan Petrovský)*

Silnice Střelice – Benkov je do konce listopadu uzavřena

Silnice mezi Střeliciemi a Benkovem je od pondělí 8. října do pátku 30. listopadu pro veškerou dopravu uzavřena. Důvodem je kompletní rekonstrukce komunikace. Uzavírka se mimo jiné promítá do jízdních řádů autobusových linek!

Slevy ve veřejné dopravě v IDSOK od 1. 9. 2018

Nově se zavádí sleva 75% z plného (obyčejného) jízdného pro všechny děti a mládež od 6 do 18 let a studenty do 26 let, a to neomezeně, tzn. **i o víkendech včetně školních prázdnin**. Dále se zavádí sleva 75% z plného obyčejného jízdného pro občany starší 65 let. Za každou jízdu v prostředku veřejné hromadné dopravy, autobusu i vlaku (ve 2. vozové třídě), tak zaplatí cestující nejvýše 25% z plného obyčejného jízdného.

V Tarifu IDSOK se nové 75% slevy týkají těchto druhů jízdného:

- **Jednotlivé zlevněné jízdné**
- **Časové zlevněné jízdné:**
 - Týdenní (7 denní) zlevněné časové jízdné
 - Měsíční zlevněné časové jízdné
- **Městská hromadná doprava (mimo Olomouc):**
 - Prostějov
 - Přerov
 - Hranice (uznávání, od 1.1.2019)
 - Šumperk
 - Zábřeh

Jak cestující bude prokazovat nárok na slevu?

ČASOVÉ ZLEVNĚNÉ JÍZDNÉ v příměstské dopravě i MHD

Děti do 6 let jezdí stále zdarma a nemusí mít žádný doklad.

Cestující od 6 do 15 let musí prokázat svůj věk platným průkazem IDSOK s vyznačenou kategorií „dítě do 15 let“, průkazem ISIC nebo průkazem DPMO (zóna 71 + 2).

Cestující od 15 do 18 let nárok na slevu 75 % musí prokázat platným žákovským průkazem s vyznačenou platností bez potvrzení školou nebo platným průkazem ISIC nebo průkazem DPMO (zóna 71 + 2).

Studenti od 18 do 26 let musí prokázat nárok na slevu 75 % platným žákovským průkazem s aktuální fotografií, jménem, příjmením a datem narození potvrzený školou (stejný, jako doposud) nebo platným průkazem ISIC nebo průkazem DPMO (zóna 71 + 2).

Cestující od 65 let v rámci IDSOK musí prokázat nárok na slevu 75 % platným průkazem IDSOK (s vyznačenou kategorií buď „občan starší 65 let“ nebo „občan starší 70 let“) nebo průkazem DPMO (zóna 71 + 2).

Kategorie "Děti do 6 let" pro jednotlivé zlevněné jízdné nemusí mít žádný doklad.

Cestující ve věku od 6 do 15 let nebudou potřebovat k nákupu **jednotlivé zlevněné jízdenky se slevou 75 %** žádný doklad o věku (v MHD od 6 do 10 let).

..... Placená inzerce č. 2/1/2018

TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA

Akupunktura
Fytoterapie (bylinky)
Masáže, baňkování, Tuina, Guasha
Působení na vrásky obličeje - Beauty
Aurikuloterapie (stimulace ušního boltce)
Dietetika (stravování)
Pohybová terapie

Bc. Lucie Míkušková
Medlov 267 (dům pro seniory)
Tel.: +420 731 286 445
Mail: mikuskova@tcmqilin.cz
www.tcmqilin.cz

Bachovy květové esence

pro psychickou, emocionální
a fyzickou rovnováhu

